

Vliv

¹ Velice děkuji. Zůstaňme teď ještě na chvíli stát, když máme naše hlavy skloněny k modlitbě. Zatímco máme skloněné hlavy i srdce, přemýšlím, kolik je tu takových, kteří mají prosbu, nechtěli byste to vyjádřit Bohu zvednutím rukou? Jen podržte svoje prosby, když se budeme modlit.

Marek 9:24

² Nebeský Otče, jsme dnes večer tak šťastní za tu možnost, že můžeme znovu přijít k Tobě, a máme tu jistotu, že to, o co prosíme, obdržíme, pokud budeme věřit, že to, o co prosíme, obdržíme. A teď, Pane, dopomoz naší nevěře, abychom dnes večer mohli obdržet ty věci, o které prosíme. Zvedám své ruce společně s jejich rukama, a modlíme se k Tobě, Otče, který máš pochopení pro naše potřeby. A splň jim to, Pane, dnes večer.

Prosíme, abys nás povzbudil, když jsme v této velice zoufalé hodině a na světě, který je v takovém stavu, v jakém je, potřebujeme Tvé nejsvětější pomoci, Pane. Prosíme, abys nás povzbudil Tvým Slovem, abychom mohli poznat, jak postupovat, krátce před příchodem Pána Ježíše. Vyslyš, Otče. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

³ Můžete se posadit. Jsem rád, že tady mohu dnes večer znovu být a opět mluvit o našem nejdražším Pánu. Je dobré být znovu zde v Lane Tech. Je to něco podobného jako přijít domů, byl jsem už tu tak mnohokrát.

⁴ A teď vidím, že oni sem položili mnoho kapesníčků, abych se za ně pomodlil. A tak, minulý večer jsme museli... ukončili jsme naše pravidelné shromáždění s uzdravováním, vzali jsme naše modlitební lístky, a tak dále, kvůli tomu, že máme dvě shromáždění. Rozumíte, to vás celkově přivádí do určitého druhu napětí, když máte dvě shromáždění. No, dnes večer se ještě budeme modlit za tyto kapesníčky s důvěrou, že se Pán dotkne každého z vás, kteří budete věřit, že obdržíte to, o co prosíte.

⁵ Zítra budeme postrádat bratra Mela Johnsona a jeho pěkný zpěv. Opravdu doceňuji ten pěkný hlas, který mu Pán dal. Pokud tady zítra budete (říkám to lidem z modlitebny — mám tady některé přátelé... z Jeffersonville), myslím že ve sboru Filadelfie — bratra Meada, našeho bratra — myslím že oni tam mají shromáždění. Nevím, jestli vy... máte shromáždění? Je shromáždění? Vy... v kolik hodin? V jedenáct tam bude bohoslužba, předpokládám, že se vrátím okolo půl

druhé, nebo ve dvě, tak nějak. Tři — budu tady ve tři, přesně ve tři a potom zítra večer v sedm. A tak vás chceme určitě všechny srdečně pozvat, abyste přišli na bohoslužbu, pokud nemáte bohoslužbu ve svém vlastním sboru.

⁶ Samozřejmě vás nechceme odtáhnout od vašich vlastních povinností, protože to nemáme v úmyslu. Je to kvůli tomu, abychom především zkusili ulovit ty z vás, kteří nejste spaseni, vás, kteří nemáte Ducha svatého a jste opravdu přesvědčeni, že Jej potřebujete. A v tom případě jsme tady, abychom vám pomohli. Potom kvůli nemocným a slabým, to je, proč jsme tady, abychom se za ně modlili, ze všech církví z okolí.

A tak se vraťte do vašich sborů, odkudkoliv jste přišli. Jestli jsi obdržel Ducha svatého nebo jsi byl uzdraven, vrať se svědectvím, řekni to jiným. A jestli tomu tvůj sbor nevěří, přesto jdi. Rozumíte. Kde... Je jednoduché nechat vaše světlo svítit tam, kde je světla hodně; jenže my chceme svítit i tam, kde světlo není. V tu chvíli to vytváří ten nejlepší vliv a... Děkuju ti, bratře Vayle. Bratr Vayle myslel, že oni neslyší. Je to teď lepší? Výborně. To je dobré.

⁷ No, vzhledem k tomu, že dnes večer není bohoslužba s uzdravováním, myslím, že bychom měli skončit trochu dříve. Každý večer jsem říkal: „Budu se snažit vás propustit okolo půl desáté.“ Stejně tak i dnes v podobném čase... okolo deváté nebo pět minut po deváté. A pozdržel jsem vás tu okolo dvou hodin, to je čas, který jsem zabral dnes ráno. Řeknu vám, možná jste unaveni a jste rádi, že zítra večer z tohoto města odjedu. Ale... Přál bych si, abych byl schopen vměstnat moji řeč do dvaceti minut, ale já jenom... Přesto musím kázat, dokud nebudu unavený, já vím, že do toho času budete sami unaveni. Jinak bych nikdy neskončil — prostě to musím skončit a jít si někam na chvíli odpočinout.

Izaiáš 6:1-8

⁸ No, dnes večer chci, abyste otevřeli svoje Bible... Izaiáš, knihu Izaiáše, šestou kapitolu Izaiáše. A teď, než budeme číst, skloňme naše hlavy, chtějme poprosit Boha, aby požehnal své Slovo, aby ho pro nás udělal skutečným. No, dobře, přečtěme nejdřív ze Slova, poslouvejte pozorně, když budeme číst:

V roce, kdy zemřel král Uziáš, jsem spatřil Pána sedícího na vznešeném a vyvýšeném trůnu a lem jeho roucha naplňoval chrám.

Nad ním se vznášeli serafové, každý se šesti křídly: dvěma si zakrývali tvář, dvěma si zakrývali nohy a dvěma létali.

Jeden ke druhému přítom volali: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, jeho sláva naplňuje všechnu zemi!“

Hlasem toho volání se chvěly čepy veřejí a chrám se naplnil dýmem.

Tehdy jsem zvolal: „Běda mi — teď zahynu! Jsem člověk s nečistými rty, žiji uprostřed lidu s nečistými rty, a přítom jsem na vlastní oči spatřil Krále, Hospodina zástupů!“

V tom ke mně přiletěl jeden ze serafů, v ruce žhavý uhlík vzatý kleštěmi z oltáře.

Dotkl se mých úst a řekl: „Hle, tento uhlík se dotkl tvých rtů; tvá vina byla odstraněna a tvůj hřích očištěn.“

Potom jsem uslyšel Pánův hlas: „Koho pošlu? Kdo nám půjde?“

„Zde jsem, pošli mě!“ odpověděl jsem.

Pomodleme se. Pane Ježíši, jsme nedostačující na to, abychom dnes večer rozlomili ten překrásný text, ale prosíme Tě teď, Pane, abys nám pomohl. Ne kvůli jinému cíli než jenom proto, aby Evangelium mohlo být hlášáno ještě jednou ve městě Chicagu. Udělej to, Pane. A ať ten vliv bude vlivem trvalým. Daruj to. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

⁹ No, chtěl bych z toho vzít téma: „Vliv.“ Víte, je to něco jiného, než jsme... my... co děláme... tím, co my děláme, ovlivňujeme ještě někoho. Způsobem, jakým se chováme, způsobem, jakým mluvíme, způsobem, jakým žijeme. Všim, co děláme, ovlivňujeme někoho jiného.

¹⁰ A tak víte, mnoho lidí nechce chodit do sboru. Říkají... No, církev na mě působila špatným dojmem. Oni si myslí, že ženy, které tam chodí, jsou čarodějky a ti muži černě oblečení, jsou démoni. Mají o tom špatné mínění. Ale řeknu vám, co dělají: oni budou sledovat váš život, chtějí vidět, co děláte. Myslím, že to byl Pavel, který řekl: „My

2. Korintským 3:2

jsme psanými Božími listy, čtenými všemi lidmi.“ Když jsi na ulici, když jsi v práci, kdekoliv se nacházíš, někdo tě pozoruje — a zejména poté, co jsi řekl a vyznal, že jsi křesťanem. Potom tě budou důkladněji sledovat, a to ovlivňuje lidi, kteří se nacházejí kolem tebe.

11 A my bychom měli dávat pozor na to, co děláme. Protože jestli vytváříme špatný vliv, potom děláme hanbu nejenom sobě, ale tomu, za co se prohlašujeme, že jsme — křesťané. Přinášíme ji Kristu. A nikdo... kdybychom se zamysleli, nikdy bychom nechtěli přinést hanbu Kristu. Ale nesprávné jednání v nesprávnou chvíli, určitě způsobí pohanu u osoby, která vás sleduje. Každý, kdo vyzná, že je křesťan, je sledován.

12 V tom textu, o kterém budeme dnes večer mluvit, vliv, se musíme vrátit zpět k pravdivé lekci na toto téma. Chcete-li si o tom něco přečíst, najdete to ve 2. Paralipomenon ve 26. kapitole. Jedná se o život krále Uziáš. Tedy, král Uziáš byl pastýřem. Byl to mladý chlapec, který... královský syn, který rád pobýval venku. Miloval les a byl pastevcem. A také miloval vinice, rád sledoval, jak rostou rostliny.

Prísloví 22:6

13 Ten mladík byl přiveden pod opravdu dobrý vliv. Jeho otec Amaciáš, byl velký člověk. Na sklonku svého života trochu odpadl tím, že přitáhl cizí bohy z jiné země a Bůh jej z této země odstranil. Ale tento mladý muž byl pod dobrým vlivem, protože jeho matka byla dcera z Jeruzaléma, jeho otec byl věřící, a proto byl chlapec vychován pod dobrým vlivem. A to je dobrý způsob, jak dítě přivést na cestu, po které by mělo jít.

A víte co? Vaše děti jsou jedny z hlavních očí, které vás sledují! Ony sledují, co děláte. Cokoliv děláte, ony vás budou napodobovat, protože jste pro ně příkladem v tom, co děláte.

14 Vzpomínám si, jak jsem byl nedávno ve shromáždění Obchodníků plného evangelia v Los Angeles. Bratr Oral Roberts se zmínil o tomto tématu a prosil mě, abych o tom něco řekl — na téma ovlivňování. Řekl jsem: Připomíná mi to jeden příběh, který jsem kdysi četl. Jeden muž, vyšel po Štědrém dnu do svého sousedství, aby rozdál svým známým sousedům nějaké dárky. Ale na každém místě, kam přišel, něco vypil. Přišel do dalšího domu a další přípitek.

A po nějakém čase rozdál všechny dárky, a když se vracel s těmi, které dostal, napadlo ho, že půjde přes park zkratkou. Tehdy nasněžilo okolo deseti až patnácti centimetrů sněhu. Začal střízlivět... ale nedokázal jít rovně, motal se ze strany na stranu, protože byl pod

vlivem těch přípitků.

15 Když se takhle vracel zpátky, všimnul si, že daleko za ním jde jeho malý sedmiletý chlapec, který mu nestačil. A on dělal dlouhé kroky, vrávoraje ze strany na stranu. Počkal, až ho chlapec dohonil a zeptal se ho: „Proč jdeš, synku, tímto způsobem?“

On odpověděl: „Tatínku, já se pokouším kráčet ve tvých stopách.“ A tak vidíte, že to je víc než jen příklad, protože pravdou je, že zanecháváš šlépěje pro své děti.

A naši američtí lidé dnes zanechávají šlépěje svým dětem, kouřením cigaret, ženy a muži pitím alkoholu, hraním karet a kostek v domě.

Jaký druh lidí z toho vyroste v příští generaci? Bude to banda neurotiků. Myslím si, že celý svět je více méně v tomto stavu už dnes. Jestliže dnešní generace je v takovém stavu, co potom přinese ta další? Jestli ještě vůbec nějaká další bude. Pohledte, pokud bude celá lidská rasa pokračovat touto cestou, po které jde — sama se zničí, protože se sami zabíjíme a dáváme tak příklad jiným.

16 Dokonce dnešní křesťané, kteří se prohlašují za křesťany, kouří a pijí alkohol, švindlují a uzavírají špinavé obchody, zatímco my... Pohledte, nic divného, že křesťanství je v této době v takovém úpadku. Je to z důvodu vlivu, kterým církevní lidé působí na lidi, kteří ještě nepřijali Krista. Lidé si chtějí podržet svoje svědectví a potom žijí všemožným způsobem, jak se jim líbí.

Jan 17:27 Efezským 1:13 Kolossenským 3:3

17 A proto Duch svatý je v tomto dni nezbytnou nutností, protože On je tím, který žije tvůj život. Ty jej nežiješ sám. Je to Kristus v tobě, potom, co jsi obdržel Ducha svatého. A pokud On nemá prvenství ve tvém životě, tehdy prostě pamatuj, že jsi neobdržel Ducha svatého, protože pokud On je v tobě, On bude žít svým vlastním životem, a ty už déle nepatříš sobě. Zemřel jsi a tvůj život je ukryt s Kristem v Bohu a jsi zapečetěn Duchem svatým. A tak už není žádná možnost, abys zůstal sám sebou — ve srovnání s tím, čím jsi byl.

1. Paralipomenon 26:5

18 Tedy, dozvídáme se, že ten mladý chlapec měl dobrého pobožného rodiče a byl vychováván... když jeho otec zemřel, měl pouhých šestnáct let. Národ si ho zvolil za krále a on dosedl na trůn moci, když mu bylo pouhých šestnáct let. Budete-li číst jeho životopis, on nebyl ovlivněn politiky své země. Nebral v úvahu populární názory. V Bibli je řečeno, že hledal Boha. Hle, co jej udělalo tak velkým

příkladem.

19 V tom samém čase, za dnů krále Uziáše, žil prorok Izaiáš. Oba dva, prorok i král byli mladí, byli také velkými kamarády. Izaiáš přebýval v paláci a opíral se o královo rámě. Zjišťujeme, že vliv tohoto mladého chlapce, ovlivnil Izaiáše. On se pro Izaiáše stal hrdinou, protože nedělal žádný rozdíl mezi lidmi, nikdy se nenechal v ničem přemluvit od jedné nebo druhé strany. Byl rozhodnut sloužit Bohu a sloužit samému Bohu. To je dobrý člověk, ze kterého si můžeme vzít dobrý příklad.

20 Zjišťujeme, že oni nikdy neudělali kompromis se žádnou věcí pohanského světa. Pohanský svět, poté co uviděl, jak on si buduje tak velké království, a Bůh byl s ním a žehnal mu... Bůh bude žehnat každého člověka, který bude stát s Jeho Slovem. To je... Bůh se zavázal požehnat každého člověka, který bude stát s Božím Slovem.

21 No, vidíme, že Izaiáš měl opravdu tohoto krále rád. A pak, království tohoto krále se rozmáhalo. Domnívám se, že on byl ve svém království druhým po Šalomounovi, protože jeho vliv se rozšířil různými směry až dolů do Egypta. Byla to velká pomoc pro Izaiáše, mladého proroka, uvidět, že nějaký člověk se postavil za Boha a nebral ohled na politiku nebo na cokoliv jiného, on stál přímo na straně Slova... on opravdu ovlivnil proroka Izaiáše, ten mladý muž. Jak mu Bůh žehnal, protože on zůstával věrný Slovu!

2. Paralipomenon 26:16

22 No, shledáváme, že ten král (ach!), se zachovával tak, jako mnozí dnešní křesťané. Tak dlouho, dokud zůstával pokorný, Bůh jej žehnal. Ale Bible nám zde říká, že se povýšil... když se upevnil, stal se důležitý ve svých vlastních očích; dostal se na scestí. No, to je to, tak je to s dnešními církvemi. Vždycky to tak bylo, když lidé pocítili, že jsou soběstační a nechtěli se už modlit; oni nepotřebovali očekávat na Boha ohledně své služby.

23 Odpustíte-li mi toto vyjádření, shodují se s jedním spisovatelem, který tvrdí, že to je důvod, proč mnoho lidí, kteří se účastnili těch probuzení posledních dnů nebo probuzení současných dnů, se rozpadlo na kousky. Někteří zjistili, že se o nich mluví, že byli opilí za kazatelnami, a někteří z nich se dali na scestí. Je to proto, že mají takový vliv na lidi, až se začnou cítit, že jsou soběstační, a že to je jejich malé království, a oni mohou... oni uchvátili lidi tak mocně, že si mohou dělat cokoliv chtějí, a lidé si toho ani nevšímají. Ale Bůh si toho všímá, však víte. On je tím jediným, který si toho všímá.

Daniel 4:30–33

24 Mohl bych říct... Nabukadnezar se jednoho dne procházel a řekl: „Pohledte, jak mocné království jsem vybudoval,“ a tehdy ho anděl Páně udeřil. Když muž nebo žena — nezáleží na tom, jestli je biskupem nebo kardinálem nebo čímkoliv bys mohl být — když začínáš cítit, že jsi soběstačný, potom buď raději ostražitý a dávej pozor, protože Bůh nedovolí, aby ses ubíral tímto směrem, protože On se nebude s nikým o Svoji slávu dělit. Ne, přátelé. Samotnému Bohu náleží sláva.

25 Někdy může Bůh požehnat člověka a dát mu malou službu, která může být trochu lepší než ta jeho bratří, nebo ne trochu lepší, ale trochu odlišná od jeho bratrů. A víte, v první řadě se ten člověk stává povýšený, chodí s vypnutou hrudí, a och, přátelé! On by tě smetl z cesty. A tohle je čas, a věřím, že ten člověk se ocitl mimo hru, protože Bůh takovou osobu, jako je tato, nemůže použít.

Ten král, i když byl natolik zbožný muž, on se cítil, že je soběstačný. Cítil, že by se mohl pozvednout v pýše, aby mohl vládnout a dělat si co chce, a nikdo se ho nemohl ani na nic zeptat. Ale pamatujte, my jsme stále pod Boží autoritou. Bůh je naším Bohem.

2. Paralipomenon 26:16

26 Zjišťujeme, že se povýšil. On se tak povýšil, že si myslel, že když byl požehnan Bohem, může zaujmout místo kněze. A tak vzal kadidelnici a šel zaujmout místo kněze. On opustil své místo povinnosti.

27 To je to, co jsem vždycky říkal Obchodníkům plného evangelia. „Nikdy nezkoušejte být kazateli.“ Kazatelé to mají opravdu těžké, aby udrželi věci přímo přesně. A tak, tímto způsobem vykonáme velice mizernou práci, zvláště když vezmeme obchodníka, který dokonce vůbec není k této práci povolán, rozumíte. Pokud to děláte, přestupujete vaši hranici. A z toho si můžeme vzít ponaučení.

Matouš 23:6–14

28 Je mnoho lidí, dokonce za kazatelnou, kteří dnes večer kážou, a nemají tam co dělat; protože to je něco víc než stravenka na jídlo, anebo být populární osobou uprostřed lidí, nebo mít trochu více než má jiný, nebo se dát pochválit a poplácat po zádech, nebo něco podobného. Rozumíte, v mnoha případech se oni stávají kazateli. Ježíš řekl: „Vyjídáte domy vdov, máte rádi vznešená místa, a předstíráte na obdiv dlouhé modlitby.“ On řekl: „Obdržíte o tolik větší zatracení.“ Vidíte?

Matouš 23:12

29 Nesmíme se nikdy dostat do takové situace. Musíme vždycky

pamatovat na to, že Bůh chce, abychom byli pokorní. Cesta nahoru je cesta dolů. Pokoř se a budeš vyvýšen. Když se pokoříš, budeš vyvýšen, pokud však sám sebe vyvýšíš, budeš ponížen.

³⁰ No, shledáváme, že ten muž zkoušel zaujmout místo kněze, k čemuž nebyl povolán. Přesto jej Bůh žehnal. On byl velkým člověkem. Upevnil své království vzhledem všem národům světa. Oni mu vzdávali slávu a přiváděli ovce a skot. On měl pastýře a vynikající vinaře, a ach, všechno. Žil v přepychu. Potom upadl do pýchy.

³¹ Sledujeme, že nějaký sbor, místní sbor, může být pokorný a mít malé místo, ve kterém upřímně ze srdce slouží Pánu; a jen co se jim začne dařit trochu lépe, někdo jim pomůže a oni budou mít skvělou církev, oni to budou zkoušet udělat trochu lépe než *ti* tam na rohu, a potom to shromáždění prochází kolem s vypnutou hrudí. To je pravda. Pohledte, musíme mít na paměti, že to je špatné. Bůh řekl Izraeli: „Když jsi byla... našel jsem tě na poli. Byla jsi od krve [v takovém stavu v jakém jsi byla] a potom, když ses nasytila a přikrášlila ses, otočila ses k Bohu zády, a hrála jsi roli prostitutky, a pozvala jsi každého, aby tě obdivoval.“ A my vidíme, že Bohu se to vůbec nelíbilo.

2. Paralipomenon 26:18

³² A dokonce zde, ten velký mocný král Izraele, když se pokoušel zaujmout pozici, pro kterou nebyl vysvěcen... shledáváme tady také, že kněz, který k němu přiběhl a řekl mu: „To není tvé místo. Neměl bys tohle dělat, protože Bůh si k tomu zasvětil jiné lidi.“

³³ Ó, kdyby se jen sloužící mohli dostat na takové místo, které je posvěceno pro službu! Pokud by lidé mohli pochopit, že kázání Evangelia není na to, aby se získalo více členů do církve; ale je to posvěcení k úkolu, kde musíme získat do Božího království nově narozené děti. Nezáleží, jakou denominaci oni navštěvují nebo co je s tím spojeno, je to proto, aby se získaly nově narozené děti.

³⁴ Rovněž dnes shledáváme, že je to tak špatné, když vidíme kazatele, který povstal s nějakým malým, mimořádným projevem, který Bůh vložil do jeho služby, potom nacházíme tělesné napodobování této věci, jak leckteří přicházejí a zkouší *tvrdit*, že oni to mají, nebo provádějí něco trochu jiného.

Job 14:1; Židům 9:27

³⁵ Vím o jednom člověku v dnešním světě — také výborný muž, dobrý člověk, skutečný kazatel Slova, můžu říct, opravdový bratr — a já jsem s ním nedávno hovořil. On se přidržoval senzací, postavil svoji službu úplně na senzacích. Oni teď křtí k věčnému životu, že lidé

nezemřou. Obávám se, že se nacházejí na větvi, ze které není nikdy možnost návratu, rozumíte, ale... protože to je blud. „Člověk z ženy zrozený, má jen pár dnů — a plných trápení.“ Žijící ví, že musí zemřít. A víme, že: „A jako je lidem uloženo jednou zemřít, a potom přijde soud,“ tak my víme, že musíme zemřít.

2. Korintským 5:1

36 Já sám nechci žít v tom starém morovém lazaretu, ve kterém žiju. On se nakazí každou nakažlivou chorobou, která existuje. Chci jen to, co není učiněno rukama, ale stvořeno k obrazu Božímu, co není zkříženou rostlinou, jako je tohle. Chci jediné to, co je učiněno Božíma rukama, čemu se vyhýbají nemoci, utrpení a smrt. A kdykoliv On mne povolá, jsem hotov opustit skrze milost Boží, s vírou, když ten zemský stánek bude zbořen, jiný na nás už očekává, do kterého se přestěhujeme a ve kterém už nemůžeme zemřít.

Proč bys chtěl v tomto žít? Já teda ne. Ó! To je... my jej opustíme a jsem tomu rád. Ten starý člověk, ta past pro choroboploďné zárodky, ve které žijeme, ta past pro smrt, a pro cokoliv jiného; a uvnitř sténání, bolesti a stáří, a... ó, proč by chtěl někdo zůstat v takovém těle jako je tohle?

37 Jsem šťastný, že takové přichází. My máme tělo, které je pro nás připravováno ve Slávě. Jakmile tento život zde opustí tu starou skořápku, ten věčný Duch Boží, který přebýval uvnitř, nás vezme do toho příbytku nahoře, a tam ono žije navěky. Proč bychom chtěli něco, jako je toto? Ó! Ano, přátelé. Já jsem tak rád, že to je Bůh, který stvořil všechny ty věci jasně srozumitelné.

Žalm 23:4

38 Když se tu podíváme, zjišťujeme, že to jsou jen pouhé stíny. My jsme stínem. Dívám se sem na pódium a vidím muže, kteří se pohybují; dívám se ven na ulici a vidím muže a ženy, jež se pohybují. Oni mají život, ale ještě to nemůže být ten skutečný život, protože je v něm smrt a David řekl: „I kdybych měl jít údolím stínu smrti...“ je zapotřebí mnoho světla, aby vzniknul stín. Musí být tolik světla. Pokud je tam úplná tma, potom tam nemůže vzniknout stín. Rozumíte, musí být ve tmě tolik světla, aby mohl vzniknout stín.

39 No, a teď záleží jenom na tom, na kterou z těch stran se nakláníš. Když vidím krácejícího, velmi pohledného mladého muže a za několik let vidíte, jak mu šedivějí a začínají vypadávat vlasy a jeho ramena jsou pokleslá; mladá hezká dívka, stojící s posvěcenou a zbožnou tváří a chválící Boha; a když se po několika letech vracím

zpět, nacházím ji shrbenou v zádech, *za ruce* drží dvě nebo tři děti, ó, proč! To nám ukazuje, že v tom těle je smrt. Nezáleží na tom, jak je to dobré a jak pěkně to vypadá, je v tom stále smrt.

⁴⁰ Potom vidím, kterým směrem se tento duch uvnitř naklání. Pokud to vždycky znázorňuje světlo, mluví o světle, vypráví o světle, potom půjde se světlem. Ale pokud se vždy nachází na druhé straně — ve světě, ve věcech světa, ovlivněn světem — nezůstává nic, než že se to stácí do úplné tmy, když zemře — *tehdy* spadne do vnější temnoty.

Tak vidíte, čím jsme... Musíme pamatovat na to, že jsme jenom tím, čím jsme, skrze milost Boží. Nikdo z nás se tím nemůže chlubit. Můžeme se jenom zbožně a pokorně sklonit před Bohem a vzdát mu slávu za Jeho dobrotu.

⁴¹ Shledáváme, že tak dlouho, jak ten král takhle uvažoval, Bůh mu žehnal. Ale když se dostal do situace, že nechtěl zůstat ve svém vlastním povolání... zatoužil si přivlastnit povolání někoho jiného, uvažoval, že jestliže mu Bůh žehnal, že to všechno bylo v pořádku, že to může udělat. Ale jak je to smutné, jestliže děláme takové chyby! Jak špatné... Musíte být absolutně čestní. Nesmíte — nesmíte dělat nic, dokud tě Bůh tímto nepověřil, nepotvrdil a neprokázal *to*, a ty víš, že to je Bůh, který to dělá.

⁴² Obvykle muži Boží... Bůh musí Božího muže srazit na kolena a uchopit ho. To nejsou ti borci, kteří chtějí dělat mnoho věcí, všechno možné. Těžko říci, co by s tím udělali, kdyby to obdrželi, rozumíte. Ale obvyčejně Bůh musí uchopit svého člověka — jako Mojžíše a Pavla a jim podobné — unížit ho, aby obdržel Svoji slávu z jeho života a udělal z něj vězně Ducha svatého.

2. Paralipomenon 26:18

⁴³ A tak, zjišťujeme, že ten král... další věc, kterou se tu učíme od Uziáše, že když byl upozorněn člověkem, který byl oprávněn vzít kadidelnici — mužem posvěceným ke službě... když jím byl upozorněn, král se na něj rozzlobil. Ó, jak zavrženíhodná tato věc je! Když se člověk pokouší někomu jinému poukázat na to, že je v bludu a dokazuje mu to Božím Slovem, že se mýlí; a potom ten člověk, protože se cítí, že si může dělat co chce, a nepodřídí se Slovu a začne se zlobit.

2. Paralipomenon 26:19, 20

⁴⁴ Všimáte si, co se stalo s králem? Když se ještě zlobil, na jeho čele vyrazilo malomocenství, Uziáš byl postižen malomocenstvím v obličejí a když to kněží s ostatními uviděli, vyhodili ho z chrámu a on

zemřel jako malomocný. Takový slavný život, který tak dobře začal, skončil malomocenstvím, odvrhnutím; musel žít sám v odděleném domě, po všechny dny svého života — muž, jehož život byl kdysi Bohem ovlivňován.

⁴⁵ Říkám to s plnou úctou. Máme dnes lidi na poli — mladé lidi, lidi středního věku a staré lidi — kteří začali a dobře běželi, vyzkoušeni a dobře se jeví před Bohem. Dnes je nacházíme někde jinde, alkoholicí, a úplně vyřízení tam někde jinde... vzdáleni od nás. Někteří z nich úplně odpadli, někteří z nich pobloudili kvůli penězům. Někteří byli poblázněni ženami a oženili se s jinými ženami, které nebyly jejich. Všechny takové věci, které přinášely hanbu, byly způsobeny všemi denominacemi. Jeden druhého nemůže nazývat zlým, protože jsme všichni vinni.

V každé denominaci nacházíme takové lidi, kteří byli kdysi ovlivňováni Bohem a měli obrovský vliv na lidi; a potom, když se začali cítit soběstační... Když člověk dospěje do situace, kde může pro Boha působit dobrým vlivem, měl by se pokořovat po celý čas, neustále.

2. Paralipomenon 26:21

⁴⁶ Shledáváme, že ten král zemřel v nemilosti a v malomocenství. Byla to lekce pro mladého proroka, aby nedůvěřoval žádnému člověku, ale aby se díval jenom na Boha. Když se začal dívat na člověka, jako na svůj příklad, ten člověk selhal, i když se jednalo o dobrého muže. Je to pro nás dnes večer lekce, abychom soustředili naši mysl k Bohu, nehledě na to, o jakého člověka jde. Může jím být kardinál, kněz, prorok, kdokoliv by to byl — on není imunní vůči omylům a poblouznění, dokonce ani proti smrti a hříchu. Ale jeden takový existuje, a to je Ježíš Kristus — jenom On je tím jediným. Tímto se Izaiáš naučil lekci.

⁴⁷ Bůh určuje člověka na jeho místo. Člověk nemá právo povstat a říct: „No, já si ulehčím život, když budu kazatelem. Uvažuji, že budu studovat na kazatele. Věřím, že udělám to, tamto nebo něco jiného. Věřím, že když budu napodobovat ten dar, který Bůh dal, tak budu... pořádal bych veliké kampaně,“ a tak dále. Dnes toho vidíme tolik. Ale zjišťujeme, že se tady Izaiáš naučil lekci, že Bůh sám umísťuje svého člověka. Bůh je ten, kdo ustanovuje a On nikdy toho člověka neustanovil knězem. Ustanovil ho králem, a měl králem zůstat. On se neměl pokoušet... Izaiáš se zde naučil, že se nesmíš snažit zaujmout místo nějakého jiného člověka.

Izaiáš 6:1

48 Potom, když Izaiáš uviděl, že se jeho velký hrdina zostudil, upadl a zemřel, Izaiáš pocítil, že byly zrušeny všechny jeho naděje, které ho obklopovaly. A tak jednoho dne sestoupil do svatyně, aby si o tom promluvil s Bohem, to je tam, kde se přihodilo to vidění. Ve svatyni spatřil Toho, na něhož se příslušelo dívat celou dobu. Ve svatyni spatřil ve vidění Boha sedícího na vznešeném trůnu, povzneseného na nebesích a Jeho doprovod byl s Ním. V tomto vidění, které měl — Jeho trůn byl vysoko vyzdvižen nad veškerá zemská vladařství — uviděl Boha. To je On, na kterého se měl dívat, když byl ve vidění.

Izaiáš 6:2

49 A potom si můžeme všimnout, že v chrámě létali tam a zpátky nebeští serafíni. No, ti serafíni... správný význam tohoto hebrejského slova je „spalující“. To byli ti, kteří obětovali kadidlo a oběti. Je to vysoký řád andělů, kteří zpřístupňují cestu pro hříšníka tak dlouho, dokud je tam oběť. A tito serafíni — ti spalující — měli zvláštní službu. Oni se nacházeli přímo v Boží přítomnosti. Tak samo jako cherubíni, oni jsou přímo v Boží přítomnosti.

Izaiáš 6:2, 3

50 A když ten prorok na sobě pocítil Ducha Božího, a otevřel oči... Víte, on se tak kvůli tomu účelu narodil, že když otevřel oči, bylo to jakoby skok odsud do nějaké říše, jako kdyby měl sen. A uviděl Boží trůn vznešený a vyvýšený. Potom pohleděl do chrámu a ti serafíni se pohybovali tam a zpět chrámem a volali: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin Bůh. Svatý, svatý, svatý je Hospodin Bůh.“ Jaká změna, a jaký vliv to byl na toho mladého proroka, když viděl selhání člověka (a že rovněž dobří lidé mohou selhat). A nyní viděl Boha a viděl tyto serafíny.

Izaiáš 6:2

51 A teď si všimněte toho zvláštního přikrytí, které tito serafíni měli. Dvěma křídly si zakrývali tvář, a dvěma křídly nohy a dvěma křídly létali. Bůh je se vším všudy svatý. Myslete na to! Dokonce andělé musí zakrývat své svaté tváře, aby mohli stát v přítomnosti Boží. Jsem zvědav, můj bratře, jsem zvědav, má sestro, jestli na to bereme zřetel, když svatí andělé musí zakrývat svoji tvář, aby se mohli postavit v přítomnosti Boží, plni úcty a respektu.

1. Petrova 4:18

52 Ale dnes nacházíme lidi, kteří dokonce sami sebe nazývají křesťany — nemají ve vážnosti ani Boha ani Jeho Slovo, nebo Jeho lid nebo Jeho službu, *vůbec* nic. Kde se oni ocitnou při zmrtvýchvstání?

Bible říká: „Jestliže spravedlivý stěží dochází spasení, kde se ukáže bezbožný a hříšník?“

Izaiáš 6:2, 3

⁵³ A když serafíni — ten nejvyšší řád andělů, hned u trůnu milosti, ti spalovači obětí, museli zakrývat své svaté tváře, aby mohli stát v Jeho přítomnosti... a zde oni byli, Bůh sedící nahoře, tam na svém trůnu, a ti cherubíni létali tam a zpět a volali dnem i nocí: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin Bůh.“ Víte, co tím myslím?

Izaiáš 6:2

⁵⁴ Všimněte si. Dvěma křídly zakrývali své tváře, a proč? Všimněme si dnes, že lidé nemají... nemají žádnou úctu, lidé přijdou do církve a pošouchují se, smějí se, mluví, žertují, sedí v místě, kde je kázáno Evangelium — bez žádné vážnosti. Potkávají se s tebou na ulici, a... neočekávej od lidí nějaký respekt — to nemůžete dělat — ale křesťanská důstojnost nám ukazuje alespoň uctivost k lidem: „Dobré ráno, bratře,“ nebo cokoli si přejete. Někteří z nich volají: „Nazdar kazateli.“ To je běžné!

Matouš 10:40; Matouš 25:40

⁵⁵ Pamatujte, Ježíš řekl: „Cokoli jste udělali jim, to jste udělali i Mně. Kdo přijímá Mne, přijímá Toho, který mě poslal; ten, který přijímá toho, kterého jsem poslal, přijímá Mne.“ Pohledte: „Cokoliv jste udělali jim, to jste udělali pro Mě.“

⁵⁶ Neuctivost, víte, co to je? To je... Oni si neuvědomují Boží přítomnost. Svět se stal tak neuctivý a náboženství se ocitlo v takovém úpadku, že už nezůstal žádný respekt, jak tomu vždy bylo.

Žalm 44:21; Matouš 9:21; Marek 5:28; Lukáš 8:44; Lukáš 22:64

⁵⁷ Podívejte se na ty vojáky. Mohli bychom dnes večer pomyslet na to, jaká drzost a strašná věc to byla od těch vojáků, když převázali kus hadru přes obličej našeho Pána Ježíše, aby si z Něho dělali legraci, že je prorok, který může znát tajemství srdce. Oni zahalili kusem hadru Jeho tvář, vyvedli Ho ven na dvůr, vzali hůl a tloukli Ho po hlavě; a potom si Ho předávali jeden druhému a ptali se: „Jestliže jsi prorok, prorokuj. Řekni. Kdo z nás Tě udeřil?“ Rozumíte, v ničem žádný respekt. Nemohli pocítit žádnou duchovní sílu. Ale ta obyčejná žena s dostatečnou vírou, aby se mohla dotknout Jeho šatu, ona obdržela to, po čem toužila.

Žalm 34:7

⁵⁸ Pohledte, musíme si uvědomovat Boží přítomnost. Těch našich malých pět smyslů, ve kterých žijeme, to je náš vlastní malý svět, rozumíte. Ale Bůh... to je... ty věci nám byly darovány jen proto,

abychom se mohli kontaktovat s naším pozemským domovem. Existují smysly vyššího rázu, je to jiná dimenze, a Bůh je vždy přítomný. Kdybychom jen mohli pamatovat na to, že andělé Páně táboří kolem těch, kteří mají před Ním bázeň. V této budově dnes večer stojí Ježíš Kristus. Dnes večer se v této budově nacházejí zástupy andělů, tisíce se jich shromáždili kolem. Nevidíte je, ale můžete cítit jejich vliv, který vám říká, že oni jsou tu.

Žalm 34:7

59 Pokud by to tak nebylo, pak to Písmo není v pořádku. Pokud Písmo nemá pravdu, potom nemá pravdu Bůh. Bible říká, že andělé Boží táboří kolem — oni neodcházejí; oni stojí blízko těch, kteří mají před Ním bázeň.

Matouš 18:20

60 Ježíš řekl: „Kdekoli jsou dva nebo tři shromáždění v Mém jménu, tam budu já uprostřed nich.“ Potom se On nachází v takovém světě, který my nemůžeme vidět, a s našimi pěti smysly se nemůžeme s Ním kontaktovat. Ježíš Kristus je tu přítomný. Záleží však na tom, jestli si to jen dokážeme uvědomit!

61 A pamatujte, že nejenom zde, ale když jdete ulicí, kdekoliv jste, vy, kteří tvrdíte, že jste věřící a máte bázeň před Pánem, pamatujte, že andělé Boží vás provázejí, kdekoliv jste. Oni se dívají na všechno, co děláš, na každou myšlenku, která prochází tvou *hlavou*, oni o tobě vědí všechno. Proto si to musíme uvědomovat. Jestli si to neuvědomujeme, potom se chováme všelijak.

Žalm 16:8

62 A tak lidé dnes většinou — příliš mnoho lidí si přítomnost Pána Ježíše neuvědomuje. Je to proto, že oni... přidržujeme se věcí, které nejsou správné. Kdybychom jen mohli udělat to, co řekl David: „Stále si stavím Hospodina před sebe.“ Ó, já to miluji! „...stále mít Pána před sebou. Kam On jde, půjdu i já; a uvědomuji si, že kamkoliv jdu (jinými slovy David řekl), Pán jde přede mnou.“

Matouš 28:20; Židům 13:5

63 „Nikdy tě nenechám ani neopustím,“ řekl Ježíš. „Hle, Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.“ On nás nemůže opustit. On zaslíbil, že nás neopustí.

Žalm 10:6; Žalm 16:8

64 Toto je jasný cíl těch shromáždění. To je ten cíl, moji bratři, udržovat moji službu mimo denominace a pokoušet se, aby lidé uviděli, že Ježíš Kristus je stále živý a je tu pro každého věřícího, pro každou denominaci, která Mu bude věřit — nebo lidem v těchto denominacích.

David řekl: „Pán je přede mnou, a já se nepohnu.“

Izaiáš 6:2

65 Všimněte si teď, že dvěma křídly si zakrývali tváře, aby stáli v přítomnosti Boží, protože to je, kde sloužili. A jestli oni museli zakrývat své svaté tváře, aby sloužili Bohu, jakým druhem člověka by měl být kazatel? Jak bychom my měli zakrývat naše tváře s pocitem studu! Jak bychom měli žít! Bůh je svatý se vším všudy. Musíme si po celý čas uvědomovat, že bez Boží milosti jsme jenom obyčejnými hříšníky; avšak krev Ježíše Krista nás očisťuje od hříchu.

2. Mojžíšova 2:24; 2. Mojžíšova 3:2, 5; Izaiáš 6:2

66 No, dvěma křídly si zakrývali nohy. To představuje pokoru. Podobně Mojžíš. Mojžíš nebyl příliš pokorný, dokud se nesetkal v tom hořícím keři s Bohem. Ale když opravdu uviděl, že to byl Bůh, protože to Světlo vyslovilo slovo zaslíbení... Pochopili jste to? Oni věděli... a Mojžíš věděl, že čas jejich vysvobození je na dosah ruky. Zde sestupuje nadpřirozená bytost a opakuje, ona říká: „Vzpomněl jsem si na své zaslíbení, které jsem dal Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi.“ Mojžíš si zul boty — pokora, od základu — zul si boty.

Izaiáš 6:2, 5; Skutky 9:3-5

67 Když Pavel nad sebou uviděl toho samého anděla světla a oslovil ho „Pane“, upadl do prachu země. On v pokoře rozpoznal — „už je se mnou konec.“ Nic divného, že Izaiáš zvolal: „Běda mi, neboť jsem spatřil Pána, Boha zástupů,“ i když byl prorokem. Přestože Pavel byl velkým člověkem, učencem, ale když přišel do Boží přítomnosti, pokořil se. A když Mojžíš vešel do Boží přítomnosti, pokořil se. On byl prorok. Měl v úctě Boha, Slovo.

Matouš 3:16; Jan 1:29

68 Všimněte si Jana Křtitele. Když Jan stál, po křtu lidí na břehu, vzhlédl a uviděl totéž Světlo sestupující z nebe. Zvolal: „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa.“ Když se pokořil a Ježíš k němu vešel do vody...

Matouš 3:14

69 Jednoho dne mi byla položena otázka, která se může vyskytovat ve vašich myslích. Když Ježíš vešel do vody a Jan řekl: „Já bych měl být pokřtěn od Tebe, a proč Ty přicházíš za mnou?“ No, jeden můj starý baptistický bratr, doktor Roy Davis, mi říkával (on mě ordinoval v Misijní baptistické církvi, vkládáním rukou), řekl: „Bille, co se stalo...“ Zeptal jsem se ho na to. Řekl: „Zde je to, co se stalo. Rozumíš, Jan nebyl nikdy sám pokřtěn, tak Ježíš pokřtil Jana, potom se Jan otočil a pokřtil Ježíše, protože Ježíš nemohl pokřtít Jana předtím, než byl On

sám pokřtěn.“

70 No, pomyslel jsem si, že to znělo hezky. Ale jednoho dne, před dvěma lety, venku v lese, kde jsem stál, Duch svatý sestoupil dolů — světlo — a já jsem pochopil, když On mi to zjevil, co to bylo. Ale o co se tady vlastně jedná. Podívejte, tady byli dva nejdůležitější lidé na zemi. Byl tady prorok Jan, a tady byl Ježíš Mesiáš, a ti dva...

Matouš 3:14

71 Tito dva muži, kteří měli poselství na ten den, se setkali tvář v tvář ve vodě, když si vzájemně podívali do očí. A Jan v pokoře řekl: „Já mám být pokřtěn od Tebe, proč Ty přicházíš ke mně?“

3. Mojžíšova 1:9, 13; Matouš 3:15

72 Ježíš řekl: „Dopuť to teď (to je pravda). Protože náleží (protože takto se nám ‚sluší‘, sluší, to znamená, náleží) ... protože sluší nám naplnit veškerou spravedlnost.“ Proč? Ježíš byl Bohem, Jan byl prorokem. Když to Ježíš řekl, věděl, že Jan, který byl prorok, ke kterému přišlo Slovo, On věděl, že by to měl pochopit, protože oběť v souladu se Zákonem musela být obmytá předtím, než mohla být předložena. Ježíš musel být pokřtěn předtím, než mohl být obětován. On řekl: „Dopuť to teď (to je pravda), protože nám přísluší, abychom naplnili veškerou spravedlnost.“

Matouš 3:15; Římanům 11:29

73 Ó, kdybychom si mohli vzít náš text na pár minut — kéž bychom dnes viděli, jako věřící ve světle a hodině, ve které žijeme, že nám přísluší vyplnit celou spravedlnost. Náleží to Letniční církvi, abychom vyplnili veškerou spravedlnost, uvědomujeme si, neboť jsme byli povoláni svatým Duchem. Nepřísluší, abychom se oddalovali od jiných bratří. Nepřísluší, že se stáváme denominací a nechceme už mít nic společného s naším bratrem, který přijal svatého Ducha, tak stejně jako my.

Matouš 3:15

74 Nepřísluší nám, když vidíme Boha pohybuujícího se, vyplňujícího a konajícího přesně to, co řekl, a protože nějaká osoba není spojená s naší organizací, chováme se pak špatně, a to je nedobré. Měli bychom být křesťany, měli bychom být gentlemany, měli bychom být bohabojnými lidmi a muži. Měli bychom být připraveni podat ruku jinému člověku po druhé straně, stisknout mu dlaň, a také natáhnout deku na jeho stranu postele. Ano, proto nám náleží vyplnit veškerou spravedlnost.

3. Mojžíšova 1:9, 13; Matouš 3:14, 15; Jan 1:29

75 Tedy, my víme, co to bylo, protože On byl obětí, a Jan to věděl,

protože nad Ním viděl světlo. Jan se sám pokořil, i když byl největším mužem až do této hodiny. Ale když uviděl přicházet toho velkého Pána Ježíše, řekl: „Já potřebuju být pokřtěn od Tebe.“ Ale když řekl: „...takto nám přísluší naplnit veškerou spravedlnost,“ tehdy Jan otočil, když si uvědomil, že jakožto služebník Boží, jakožto prorok, musí vyplnit Slovo na tuto hodinu, protože věděl, že to byla Oběť. On řekl jenom toto: „Hle, Beránek Boží (obětní Beránek), který sejme hříchy světa.“ A ten Beránek musí být obmytý v nádobě k omývání, než bude předán knězi. Amen.

Matouš 3:15

⁷⁶ Přísluší nám, abychom vyplnili všechnu spravedlnost. Když vyzýváte jméno Ježíše Krista, ať každý muž, nebo žena, kteří berou jméno Ježíš, odstoupí od hříchu. Naše vyznání se dnes stává něčím jako... nějakou hádankou nebo něčím takovým. My se skloníme, modlíme se modlitbou, která trvá asi dvě minuty, a vstáváme, a uděláme něco špatného a řekneme: „Ó, Pane, Ty víš, že jsem to nechtěl udělat. Haleluja! Jsem v pořádku,“ a pokračujeme dál. Ne, to není ono, bratře. Musíš toho hluboce litovat. Musíš tu věc vyznat. Musíš to dát do pořádku.

Matouš 3:15; Matouš 5:23, 24

⁷⁷ Ty to nemůžeš udělat. Ježíš řekl: „A proto, kdybys šel k oltáři a vzpomněl si, že tvůj bratr má něco proti tobě, jdi k němu, smiř se se svým bratrem předtím, než obětuješ svůj dar.“ Přísluší nám, abychom naplnili veškerou spravedlnost.

⁷⁸ A vy, ženy, s nakrátko střiženými vlasy, víte co? Přísluší vám, abyste si nechaly narůst vlasy a chovaly se jako dámy. Vy, které nosíte šortky, svlékněte je a oblékněte si šaty. Přísluší vám, abyste se chovaly jako křesťanky. To je pravda, protože Bible říká, že to je špatné. Žena by to dělat neměla.

⁷⁹ A vy, muži, kteří kouříte cigarety — to je neslušné. Vy, muži, kteří to dovolujete svým ženám dělat a potom tvrdíte, že jste synové Boží? Muž... Ten velký slib, ten veliký slib, který jste si dávali při svatebním obřadu — milovat, respektovat, poslouchat, je pryč. V Americe má žena přednost. No, ona má všude přednost. Bible říká, že ona se bude takto chovat.

⁸⁰ Říká se, že ženy jsou nejopatrnějšími řidičkami na světě. To není pravda. Můj syn a já, při cestách napříč zemí, vedli jsme si sešit, do kterého jsme si pokaždé zapisovali, když se někdo dopustil přestupku, jak my tomu říkáme anglicky „vypískání“, které se stane na

silnici. No, pokud je to muž, poznameníme to do kolonky pro muže a ženu, do kolonky pro ženy. Z tří set přestupků, napříč národem, bylo dvě stě osmdesát jedna zapříčiněno ženami. Na čem oni zakládají své prohlášení? Na základě hlášení, která byla odeslána na policii. Určitě. Tito policajti nebudou zavírat pěkné ženy, stačí, když jim nechají telefonní číslo. Oni je nezadrží, dovolí jim odjet. To je ten důvod. Vidíte, to je svět žen. Bible říká, že to tak bude.

Matouš 3:15

⁸¹ A tak kazatel za kazatelnou, je na tom úplně stejně. On se bojí proti tomu něco říct. Nám náleží, abychom vyplnili veškerou spravedlnost. To musí být někde řečeno. Ty se zde nedíváš na svou slávu a popularitu. Jsi vězněm lásky pro Evangelium Ježíše Krista, svázán povinností. Jsi Jeho vězněm, nemůžeš říct nic jiného než to, co říká Duch svatý, a kážeš věci, které jsou správné. Je to tak. Stal ses Jeho vězněm lásky. Pak se nestaráš, co to je, musíš vyplnit veškerou spravedlnost. Kazatel by měl tak kázat — především vy letniční lidé, kteří o tom víte lépe, a nenechat to prostě tak.

⁸² No, před nějakým časem ke mně přišel jeden znamenitý a uznávaný člověk, a řekl: „Proč nenecháš ty ženy na pokoji?“ řekl: „Pojď sem. Chci na tebe vložit ruce a pomodlit se za tebe, abys pokročil kupředu a modlil se za nemocné.“ Řekl: „Lidé tě mají za proroka.“

Řekl jsem: „Nikdy jsem o sobě netvrdil, že jsem prorok.“

On řekl: „Ale lidé tě za něj pokládají,“ řekl, „měl bys učit lidi, jak přijmout velké duchovní dary.“

Řekl jsem: „To je to, co se dnes děje s církví.“

Řekl: „...nemluv jim o stříhání vlasů a takových věcech, jako jsou tyto.“ Řekl: „Měl bys je učit důležitým závažným věcem.“

Matouš 3:15

Odpověděl jsem: „Jak je mohu učit algebru, když se nechtějí učit ani abecedu?“ To je pravda. Ty musíš odněkud začít, tedy sejdi dolů až k základu a stavěj nahoru. Nepokoušej se začít na vrcholu, když nemáš žádný základ. To je problém dnešního dne, bratři. Oni to neberou vážně: „Nám náleží vyplnit veškerou spravedlnost.“

Izaiáš 6:2

⁸³ Obratťe teď zřetel na ty anděly. Jan Křtitel, Pavel a všichni další — když oni spatřili tu slávu Boží, a to světlo, oni se před Tím sklonili. Oni... ano, oni to uctili. Oni to respektovali, protože se sami pokorili.

Dokonce ti andělé, kteří sloužili v Jeho přítomnosti, si zakrývali své nohy a zakrývali své tváře. Ó!

84 Tudíž, jak má vypadat opravdový služebník Boží. On měl ještě dvě křídla, s jejichž pomocí se sám mohl pustit do akce. No, to je opravdový služebník Boží. Věděl... ukázal prorokovi, jak mají být služebníci připraveni. Tedy, jak by měl být služebník připravený? No, tito služebníci, podívejte se na... On se musel tady podívat na člověka na zemi, a viděl selháni, které udělal. Pak mu Bůh ukázal království v nebesích a trůn. On je ten, na koho by se mělo nutně dívat.

85 Pak mu ukázal, jakým by měl být opravdový služebník, který slouží v Jeho přítomnosti. Zde byli ti serafíni, kteří si zakrývali své svaté tváře, zakrývali si své nohy a pomocí dvou křídel šli do akce. Úcta, pokora a akce. Amen! Jestli tohle není vystrojený služebník, pak nevím, co je zač. Uctivý, pokorný a v akci. Ó! Řeknu vám...

Jan 4:7, 28, 29

86 Jako ta obyčejná žena u studny. Když ona poznala ten Boží dar, že ten muž, který s ní mluví je Mesiáš, to jí opravdu velice rychle přimělo do akce. Ona zapoměla na svůj džbán na vodu. Běžela do města a volala: „Pojďte, podívejte se na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Není to sám Mesiáš?“ Ach, do jaké akce se dostala.

Izaiáš 6:5; Lukáš 5:6, 8

87 Když Ho Petr vzal za Jeho Slovo, tak jak jsme o tom mluvili dnes dopoledne, tam venku v lodi... Všimli jste si, když se Petr chopil Jeho Slova a vrhl tam síť, zatáhli velký úlovek ryb, velké množství ryb, Petr okamžitě nechal síť sítí a dostal se do akce. Dříve než to udělal, padl před Pánem a řekl: „Odejdi ode mne, ó, Pane, já jsem hříšný člověk.“ Zdalipak přesně tato slova nevyslovil prorok Izaiáš: „Běda mi, protože jsem viděl Hospodina Boha a jsem mužem nečistých rtů.“ Nevidíte, co Pánova přítomnost udělá s opravdovými věřícími?

88 My to dokonce nechceme vyznat. Spíše chceme říct: „No, my jsme letničtí, my jsme baptisté, my jsme presbyteriáni,“ a žijeme si dál. Ale opravdový ryzí povoláný služebník Boží, se sám v přítomnosti Boží pokoří. On to nezkritizuje. Podívejte se, kdo kritizoval Pána Ježíše — byli to farizeové. Sektáři — to byli ti, kteří Ho kritizovali.

Matouš 4:19

89 Ale člověk, který chtěl být opravdu Jeho služebníkem, se pokořil a vešel do akce. Ježíš řekl: „Pojďte za mnou a udělám z vás rybáře lidí.“ Když uviděl, že to byl opravdu Bůh, vešel do akce.

Matouš 9:30, 31; Jan 9:15

90 Ten slepý člověk, který by uzdraven, Bible nám říká, že on rozhlásil Jeho slávu po celém okolním kraji. Vešel do akce, když se dozvěděl, že Bůh měl zde na zemi Zástupce, který mohl otevřít oči slepého člověka; on chodil po okolí, vydával svědectví, vzdával Bohu slávu, až ho farizeové dopadli.

Jan 9:25

91 A co to mělo pro něj znamenat? A jak jsem řekl dnes ráno, „Jakže“, on řekl, „já vám to nedokážu zdůvodnit po stránce teologie, ale vím jedno — že jsem byl slepý a teď vidím.“ On vešel do akce, jistě, protože rozhlašoval všude Jeho slávu. A někdy... možná nejsi kazatel, abys rozhlašoval Jeho slávu, ale pokud budeš žít správně, tvůj život bude Jeho slávu rozhlašovat.

Skutky 2:2

92 Ti chudí lidé o Letnicích — ta skupina rybářů, výběrčích daní, a tak dále, se skromnou prací — oni šli tam nahoru podle zaslíbení Božího a očekávali v horním pokoji deset dní. A náhle nastal zvuk z nebe jako valícího se větru, naplnil celý dům, kde seděli, a oni vešli do akce, protože viděli Boží zaslíbení, které se uskutečnilo. A to Boží zaslíbení bylo pro ně potvrzením, a to je uvrhlo do akce. A když se Jeho zaslíbení vyplnilo, to je pohnulo do díla.

93 Přátelé, mohu vám říct toto: To, co jsme viděli v průběhu posledního roku nebo dvou posledních let v Božím království, to by mělo postavit každého nově narozeného křesťana do akce. Jediný důvod, proč tomu tak není, je to, že my to nerespektujeme, nerozpoznáváme, že je to Bůh. Jednáme jistým způsobem trochu kuriózně, rádi vidíme nějaké malé věci, a děláme z toho senzaci, chceme se cítit dobře, rádi tyto věci děláme. Ale co se týče opravdového respektu, abychom tomu z celého srdce uvěřili, to nás postaví do akce.

Lukáš 1:31, 34

94 Pohledte, když se anděl toho rána setkal s Marií na cestě ke studni a řekl jí, že bude mít dítě, aniž by poznala muže, to jí postavilo do akce. Ona hned šla, a mluvila všude, že bude mít dítě, aniž by poznala muže. Nestarala se o to, co to znamená nebo co řeknou lidé. Ona se opravdu potkala s Božím andělem, a to jí postavilo do akce. Uvědomovala si, že Duch svatý byl na ní a tvořil v ní život.

95 Ó, kdybychom jen mohli rozpoznat to, že svatý Duch je nad námi a působí v nás víru, zkouší představit sám sebe v mnoha různých způsobech a darech, aby v nás stvořil víru pro vytržení církve. To by

nás mělo přimět k akci. Ale nejsem si jist, jestli budeme postupovat shodně s tím, jak On si to přeje, s úctou a pokorou.

Matouš 24:32-34

⁹⁶ Ohnivý sloup v těchto posledních dnech by měl postavit celou církev do akce — jakožto potvrzení, znamení, že Jeho příchod je na dosah ruky. Izrael se vrátil zpět do své domoviny. Ježíš řekl: „Když vyraší na fíkovníku pupeny, tato generace nepomine, dokud se tyto věci nevyplní.“ Když se Izrael vrátí do své domoviny a stane se národem, tato generace uvidí příchod Mesiáše.

⁹⁷ Jednoho dne jsem dostal neobvyklou zprávu od jednoho rabína z Palestiny. Letos v Palestině, vyrostla malá vinná réva, která tam nebyla viděna stovky a stovky a stovky let. Židy bylo předpověděno, že když tato réva znovu vyroste, Mesiáš je na cestě.

Matouš 2:2, 9

⁹⁸ Mudrci, kteří přišli z Babylonu, pozorovali hvězdy, oni byli astronomové, a když pozorovali hvězdy, viděli spojení tří hvězd. Hvězdu Cháma, Séma, Jáfeta. Věděli, že se oni narodili pod souřadnicemi, tito věřící mudrci pozorovali pohyb nebeských těles. A když uviděli to spojení těch hvězd seřazených nad Jeruzalémem, přestože byli v Babyloně, aby to viděli, museli se dívat přímo k Jeruzalému západním směrem. A když viděli, že to nastává, věděli, že když se tyto hvězdy překryjí, Mesiáš je na zemi. Sláva!

1. Tessalonicenským 4:17

⁹⁹ A když vidíme Izrael vracející se domů a Ducha svatého vylévajícího se do církve, a ekumenické zprávy o Radě církví, a tak dále, a o římském katolicismu a protestantismu, jak se spolčují, Mesiáš se chystá přijít a vychvátit svoji nevěstu.

¹⁰⁰ A Bůh posílá dary, pokouší se v nás vytvořit víru, která nás jednoho dne přenese odtud do vytržení — uzdravování nemocných, otevírání oči slepých, křičení mrtvých, velká znamení nahoře na nebi, andělé přicházející v konstelaci, vědci se tím zabývali, bylo to předpověděno měsíce předtím, než se to stalo. A stalo se. Je to v časopise. Mluvil jsem o tom měsíce předtím, než se to stalo. Sedm andělů sestoupilo dolů a řekli, že úplné zjevení šesti pečetí Božích tajemství bude odhaleno. A stalo se přesně tak, jak On řekl — předpověděno, než se to stalo.

¹⁰¹ A oni se rozhlíží kolem dokola, vidí všelijaké druhy tajemných úkazů a nazývají je nějakým druhem mimozemských bytostí. Oni tomu říkají létající talíře. Hrozná znamení na nebi, na zemi — znamení. Tato

znamení nám ukazují, že příchod Pána Ježíše je na dosah ruky.

¹⁰² Teď dozrává úroda té malé vinné révy. Izrael je samostatným národem. Stal se národem, má svoji vlastní vlajku. Davidova šesticípá hvězda, nejstarší vlajka na světě, vlaje opět poprvé po dvou a půl tisících letech. Mají svoji vlastní armádu. Mají vlastní měnu. Mají své zastoupení v OSN. Oni se stali národem poprvé po dvou tisících pěti stech letech, a zatímco se shromažďovali, dostal jsem o tom pásek, film. Nazýváme to: „Tři minuty do půlnoci.“ Oni se těch Židů v tom filmu ptali — když je přinášeli, ty staré, na zádech, když je přiváděli — ptali se: „Přijeli jste do vlasti zemřít?“

¹⁰³ „Ne, přijeli jsme, abychom uviděli Mesiáše.“ Amen! Když vidíte tyto události v akci, je to Boží kalendář, že Mesiáš je nablízku.

Ach, jak bychom se měli unížit! Jak bychom měli být plní úcty! Jak bychom měli být v akci, pokoušet se přivést ke spasení každou duši, kterou jen můžeme, rozsévat semena napravo, nalevo, udělat všechno, co jen můžeme. Místo toho ale říkáme: „Chvála Bohu, necítím se, že bych měl jít dnes večer. Já si myslím, no, myslím si, že zůstanu doma a budu se dnes večer dívat na nějaký dobrý televizní program. Je modlitební shromáždění, ale...“ Spicí církev, laodicejská, bohatá. Ach ano! Tak jsme dopadli, prosím. Mělo by nás to postavit do akce.

2. Paralipomenon 26:19

¹⁰⁴ Vidíte, my, jako ten prorok, bychom se měli povznést nad sebe povyšování, denominace. Dnes v církvi přesně vidíme, co se stalo, jak to viděl Izaiáš. On viděl člověka, který byl poctěn Bohem. Ale viděli jsme jej... On ho viděl, jak se sám vynášel a jak byl raněn malomocenstvím. Dnes vidíme tutéž věc, sebe povyšující se denominace. „My jsme ta největší ze všech. Máme více členů než ti ostatní dohromady.“ Sebe povýšení! Pohledte, ranilo je malomocenství nevíry a byli zapuzeni. Pak bychom měli vyhlížet nebeské vidění, které nám ukáže Ježíše Krista mezi námi, Jeho zaslíbené Slovo, které to vykoná. Ano, přátelé — ovlivněn ne nějakým systémem učiněným člověkem, ale ovlivněn samotným Bohem.

2. Paralipomenon 26:16

¹⁰⁵ Shledáváme je, že oni se tak jako Uziáš zanedbali držet Slova, protože to zaměnili za vyznání víry. Snaží se jako Uziáš za dávných časů, snaží se zaujmout pomazaný úřad za kazatelnou, a odvrhnout pravdivé Slovo Boží. Oni tam nemají co dělat, stejně tak, jak to nebylo pro Uziáše, u oltáře s kadidelnicí. Člověk, který o sobě prohlašuje, že je křesťan a bude odmítat pravdy Slova, nemá už za kazatelnou, tak

jako Uziáš s kadidelnicí, co dělat. Člověk, který tvrdí, že je pokřtěn Duchem svatým a požehnan Bohem a povstane a zapírá Bibli i pravdy v ní obsažené a zaměňuje je za vyznání víry nebo něco takového, je prostě plný malomocenství hříchu a nevíry, tak jako byl Uziáš.

¹⁰⁶ On byl zbaven tohoto úřadu. Oni zkouší vykonávat tento úřad pomocí intelektuálů. „Jsem doktor... PH. D, LL. D, ten a ten,“ rozumíte. Oni se to pokouší prosadit vzděláním, namísto pomazání Ducha svatého. Rozumíte, člověk může vzít Bibli a za pomoci nějaké velké instituce ji vysvětlit. Odložit stranou nějakou část, položit ji někam a upravit to tak, aby to vypadalo opravdu dobře — *ale* to je intelektuální. Děje se to tak proto, že studoval a učil se o těchto andělech a věcech, jak to spojit dohromady. Dovolte mi, abych vám něco řekl: Když Bůh sestupuje do svého Slova, On ho nejenom sestavuje dohromady, On ho projevuje, dělá ho živým a potvrzuje a dokazuje, že je to pravda. To je pravda Slova. To je, když promluví samotný Bůh.

2. Paralipomenon 26:19, 21

¹⁰⁷ To vidění zasáhlo proroka. Ó, to vidění na něj zapůsobilo. To přimělo proroka... No, pamatujte, on se díval na člověka. Ale když uviděl něco skutečného... on sledoval život svatého člověka; zpozoroval, jeho pád, uviděl jej, jak byl zasažen malomocenstvím a zemřel. Vy se díváte na totéž ve vaší denominaci. Vidíte, kvůli čemu každá z nich upadla?

¹⁰⁸ No, toto velké ekumenické hnutí... Jestliže nějaká církev nepřistoupí k tomuto ekumenickému hnutí, v době nouzové situace, tato církev nebude moci fungovat jako církev a žádný kazatel nebude moci nikomu posloužit. Pokud on to bude dělat, bude vydán na smrt. Jestli bude chtít sloužit a být požehnaním pro lidi na veřejnosti, budete muset být v ekumenickém hnutí. To je přesně v dnešních dokumentech, toho luterána, zapomněl jsem, jak se jmenoval, rozumíte. To je pravda! Ve vaší církvi nebude moci probíhat bohoslužba. Bude předělána na skladiště! Podívejte, znamení šelmy už začíná působit a my se na to díváme. Och, to by mělo uvést církev do akce! Opravdu by mělo.

¹⁰⁹ Podívejte se teď na výsledek toho vidění, co to s tím prorokem udělalo. To jej přimělo, potom, když se na toho muže díval a viděl, jak upadl... uviděl Boha rozhněvaného na člověka, jak od něj odešel a ranil ho malomocenstvím. Potom šel do chrámu, aby řekl: „Pane Bože, vím, že Ty jsi Bohem, a já jsem se díval na špatný příklad.“

4. Mojžíšova 12:6; 1. Samuelova 6:4

110 A potom mu Bůh ukázal vidění, a nejenom vidění, ale to vidění bylo potvrzeno, protože uvnitř byli serafíni, létající tam a zpět tak, že jejich hlasy otráslly budovou v základech. A potom... vidíte, on uviděl něco skutečného. A přitom byl prorokem. On byl... Slovo přichází k prorokům. Ale On se nikdy nedostal do hlubší sféry, než na kterou se díval — totiž na svůj idol, *na* Uziáše, hleděl na pastora, na toho velkého muže.

Lukáš 17:28; Jan 14:12; Židům 13:8

111 A když uviděl, co se týče Slova, to selhání... a uviděl, jak tento muž byl pokárán Slovem, protože uchvátil službu, která mu nebyla přidělena, ve které neměl co dělat. Co se pak stalo? On se podíval nahoru a uviděl Pána. Můžete cítit mezi řádky? Můžete vidět, o čem teď mluvím? Pán Ježíš, který zaslíbil: „Také podobně, jak bylo za dnů Lota, tak bude v příchodu Syna člověka.“ Tentýž Bůh, který psal tu Bibli řekl: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“ A On řekl: „Kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on.“ Pochopili jste, co mám na mysli?

112 Potom ten člověk upřímného srdce uviděl Boží slávu. On to uviděl v akci. Vykřiknul jako hříšník, přiznal se sám, že je hříšníkem. On nikdy předtím ve skutečnosti neviděl něco takového, tak opravdového. On vyznal, že je hříšníkem. Co se potom stalo? Když byl prorok hotový se přiznat, potom nastalo skutečné očištění.

Izaiáš 6:5, 6

113 Dokud lidé nejsou připraveni k vyznání, nemá ani smysl konat uzdravovací bohoslužby. Jestli vyznáte svoje hříchy, vyznáte svou nevíru, vyznáte špatné věci, které děláte, potom může Bůh něco udělat. Dokud není vyznání, nemůže být ani žádné očištění. Jak jenom Izaiáš řekl: „Běda mi! Já jsem člověk nečistých rtů, a přebývám mezi lidmi nečistých rtů,“ potom to bylo vyznáno. Potom přišel cherubín s ohněm.

114 Všimli jste si? Bůh nikdy nepoužil nějaký seminář, aby ho pomocí něj očistil. On nikdy nepoužil, aby ho očistil, nějakou knihou zákonů. On ho očistil ohněm. Bůh vždycky očišťuje své služebníky svatým Duchem a ohněm, když je připraven je umístit do služby. Bůh očišťuje ohněm. Ne knihami, ne vzděláním, ne intelektuální koncepcí, ne denominací, ale Bůh očišťuje svého služebníka, ohněm svatého Ducha.

Izaiáš 6:8

115 Pak si všimněte. Potom, po vyznání, po očištění, potom přichází pověření. Potom bylo pověření. Po vyznání a očištění, to se stalo tehdy,

když čistý Izaiáš odpověděl Bohu a řekl: „Zde jsem; pošli mne.“ Potom byl očištěn... když vyznal, byl očištěn ohněm, potom ten čistý Izaiáš byl připraven k dílu.

¹¹⁶ Byl připraven, aby byl příkladem. On byl připraven — aby vydal svůj život, aby jiní mohli být jím ovlivněni. Ale do té doby, než to vyznal, než byl očištěn, tak měl velmi nepatrný vliv — právě tak jako loutka pro krále. Nyní je očištěn. Teď on vyznal a je očištěn a povolán a pověřen, aby byl prorokem. Bůh mu dovolil napsat celou Bibli. Šedesát šest knih má Bible, a šedesát šest kapitol má Izaiáš. On začal u 1. Mojžíšové, v polovině knihy se dostává k Janu Křtiteli, přenáší se do doby Tisíciletého království, v Izaiáši v šedesáté páté až šedesáté šesté kapitole. To je pravda — Zjevení. On napsal osnovu celé Bible.

Zjevení 14:13

¹¹⁷ Proč? Protože když spatřil Boží přítomnost, pokořil se. Co udělal? A poté... potom, kdy to udělal, pokořil se a byl očištěn, a byl dán stranou a očištěn a pověřen, a ovlivnil milióny lidí. Tady je jeho kniha. Zde je kniha Izaiáše, která ovlivňovala lidi od tamté doby až do dneška. Jeho vliv pokračuje dál. V Bibli je řečeno, že jejich skutky jdou za nimi.

Zjevení 10:11

¹¹⁸ Duch svatý řekl Janovi ve Zjevení na ostrově Patmos: „Musíš znovu prorokovat mnoha lidem, králům i národům.“ Kniha Zjevení stále prorokuje. Oni odpočívají od svých prací, ale jejich skutky jdou za nimi. Jejich vliv, který měli, je stále následuje, rozumíte. Je to opravdu tak.

Žalm 18:3

¹¹⁹ No, dnes nacházíme tutěž věc — vlivy. My musíme mít vliv... dříve, než můžeme mít vliv, musíme rozpoznat Boha, musíme být čistí, musíme se pokořit. Musíme unížit samých sebe a vědět, prostě si představovat a uvědomovat, jak jsi malý. Jsi ničím, já jsem ničím. Každý z nás je ničím; ale On je vším. On je hoden vši chvály.

¹²⁰ Ó, Beránku Boží, to, co potřebujeme, je jít zpět do chrámu. My potřebujeme jít zpět k Božím oltáři, abychom učinili oltář v našich srdcích, kde se můžeme pokořit; a potom uvidět Pána Boha zástupů sestupujícího dolů v těchto posledních dnech, a konat to, co konal On, když tu byl poprvé. Potom to pochopíte a zvoláte: „Běda mi.“

*Když řeřavý uhel se dotkl proroka,
učinil ho tak čistým, jak jenom může být,*

*když hlas Boží řekl: „Kdo z nás půjde?“
Potom odpověděl: „Mistře, zde jsem, pošli mě.“*

Je to pravda? Zazpívejme to.

*Mluv, Pane můj, mluv, Pane můj.
Mluv a rychle dám odpověď Ti;
mluv, Pane můj.
Mluv a já odpovím: „Pane, pošli mě.“
(Poslyšte, přátelé.)*

*Miliony nyní umírají v hříchu a hanbě.
Slyšte jejich smutné a hořké volání.
Pospěš, bratře, pospěš k jejich záchraně.
Rychle odpověz: „Mistře, zde jsem.“*

*Mluv, Pane můj, mluv, Pane můj.
Mluv a rychle dám odpověď Ti;
mluv, Pane můj.
Mluv a já odpovím: „Pane, pošli mě.“*

Milujete Ho? Skloňme teď na chvíli naše hlavy a broukejme si to.

*... řeřavý úhel se dotkl proroka.
(Broukejme to teď.)*

*Učinil ho tak čistým, jak jen může být,
když Boží hlas řekl: „Kdo z nás půjde?“*

Potom on odpověděl: „Mistře, pošli mě.“

*Mluv, Pane můj, mluv, Pane můj.
Mluv a rychle dám odpověď Ti;
mluv, Pane můj.
Mluv a já odpovím: „Pane, pošli mě.“*

¹²¹ Nebeský Otče, očekáváme na očistění ze vší nevíry, protože opravdu miliony teď hynou v hříchu a hanbě. K čemu nám to prospěje, Pane, kdybychom tvrdili, že to máme, a přitom to nemáme, ale tvrdíme,

že to máme? K čemu by nám to prospělo, kdybychom si to zkoušeli představit naším intelektem, že se něco událo, když ve skutečnosti víme, že se to nestalo? Náš nebeský Otče, prosíme Tě, abys nás očistil z každé naší nevíry a od všech našich tělesných věcí v našem životě, od kterých můžeme být očištěni krví Pána Ježíše.

¹²² Tato skupina tady v Chicagu, na základě vidění jednoho rána, Pane, já vím, že je tu část nevěsty, která čeká, nevím, jak je ulovit, Pane. Prostě rozsévám semena, kde jen mohu. Modlím se, Bože, jestli jsou tu dnes večer někteří, kteří nemají toto prožití, kteří nikdy nebyli... a neviděli to opravdové Boží království, které se projevilo, nikdy ty projevy nepocítili, a možná neviděli svoje životy, že by se jejich životy vyrovnaly s celým Slovem, a mohli... a podobně, Pane, vyslyš to dnes večer, aby to byl večer, ve kterém to oni dosáhnou. Vyslyš to, Otče. Prosim o to v Ježíšově jménu. Amen.

¹²³ Teď, uctivě... jsem si jistý, a každopádně doufám, že mě znáte dost dobře. Já nejsem fanatik. Pokud jsem, pak o tom nevím. Nevěřím, že Bůh ctí fanatiky. Přes všechna ta léta se na misijním poli něco dělo. Jsem váš bratr, ale věřím z celého srdce, že... teď nemohu říct, že mi to Pán zjevil, ale věřím, že ta přítomná žijící generace bude svědkem vytržení. Věřím, že jsme tomu blízko. Nevidím nic jiného než příchod. Rozumíte, všechno zaujalo své vlastní místo.

1. Mojžíšova 18:1-3

¹²⁴ Vzpomeňte si na tu poslední věc, která se stala předtím, než byla spálena Sodoma, bylo to, že se Pán projevil v lidském těle. No, On byl člověkem. On jedl maso a pil kravské mléko, jedl celozrnný chléb a jedl telecí, zastavil se tam a jedl. A dokonce Abraham, který s Ním hovořil, řekl, že to byl všemohoucí Bůh v lidském těle? On nám dal příklad, co zamýšlí udělat v posledních dnech. Ježíš se na to odvolal.

¹²⁵ Sledujte, jakou službu On projevil. Ta první věc, bylo to, že se odvolal na své zaslíbení. Vidíte tu teologickou stránku toho? On řekl: „Dal jsem ti zaslíbení a teď jsem tu, abych je potvrdil.“

¹²⁶ A teď, jak víme, že zaslíbení je... podívejte. Oni očekávali. No, dříve, než spadl oheň, Abraham a Sára očekávali zaslíbeného syna. Bůh se před nimi objevil v lidském těle a vykonal znamení, na které se Ježíš odvolal a řekl, že tytéž věci se budou dít v čase Jeho příchodu a On je Syn zaslíbení. A my jsme to zaznamenali během minulých patnácti let; a církve se stále stávají čím dál tím horší. Není se co divit, že můžeme v současnosti vidět, že se nacházíme v Laodicejském věku.

127 No, Duch svatý je zde. Možná je tu někdo — jsme — jsme... Modlili jsme se za nemocné, ale já dělám výzvu k oltáři. Dělán výzvu k oltáři zároveň pro ty, kteří vyznání udělali, tak pro ty, kteří vyznání ještě neudělali, prosím, abyste se mnou šli do Božího chrámu, který je ve vás. Přijďte do zpovědnice vašeho srdce a řekněte: „Pane Bože, očisti mne a pošli anděla s rozžhaveným uhlem a odejmi ode mne veškerou nevíru, abych dnes večer mohl rozpoznat Boží přítomnost, tak jak to udělal prorok Izaiáš, když se ho dotknul anděl.“ Chci, abyste to udělali a byli opravdu upřímní.

128 Nyní máme zaslíbení pro tento věk. Nemáme zaslíbený velký zástup teologů. Bylo nám zaslíbeno... Pohledte, Židé měli dva tisíce let teologie, bylo jim dáno znamení, než byli zničeni. Lot a ti ostatní měli jiné znamení, které jim bylo dáno. Oni viděli totéž znamení. A teď, jestli Bůh lidem dovolí...

129 Když Ježíš byl zde, On udělal totéž znamení pro Židy, udělal to pro Samaritány, ale ne pro pohany. No, to je konec pohanského věku, jak to bylo tehdy pro jejich věk. Církev z pohanů je vyvolána.

130 Tedy, Bůh nemůže změnit svůj program, protože On je nekonečný a dokonalý. Všudypřítomný, vševědoucí, všemohoucí a nekonečný — pokud On takový není, pak není Bohem. A tak vidíte, On musí udělat stejnou věc, jakou udělal tehdy. To byl důvod, že oni věděli, že v každé generaci projevoval sám sebe tímto způsobem. Věděli, že On je tentýž. No, kdyby Ježíš Kristus stál dnes večer zde, na tomto pódiu; kdyby se tu postavil, udělal by tutéž věc, jakou udělal, když byl tam v minulosti, aby dal lidem porozumět, že byl Synem Božím.

Jan 15:15

131 No, On je tu. On zaslíbil, že tu bude. On může dnes působit pouze skrze své zaslíbení. „Já jsem vinný kmen a vy jste ratolesti.“ Ratolesti dosvědčují, že život pochází z vinného kmene, jinak tam není žádný život. Ale jestliže to je povzbuzováno skrze ten život, pak to musí být ten sám život, který vlastní vinný kmen. On se sám vnucuje nebo spíše proniká do větvi.

Izaiáš 6:5

132 No, buďte teď na chvíli plní úcty a ať mi Bůh nebes pomůže, tak jak jsem vám kázal v tomto kázání, že když Izaiáš — ten věřící... když on přišel na místo, na němž uviděl selhání člověka, který zkoušel reprezentovat Boha, potom uviděl, jak Bůh sestoupil dolů ve své realitě. Potom zvolal: „Běda mi!“ Protože Bůh dal zaslíbení jako toto, On dal

zaslíbení každé generaci. On to udělal také pro nás, v naši generaci. Vidíme, jak je všechno připraveno na Jeho příchod. Věříte teď, že On je tady? Tedy, ať mi teď pomůže.

Židům 4:15

133 Chtěl bych vědět, kolik je tu nemocných? Zvedněte ruce. Mějte víru. A teď vás poprosím, abyste vzali to místo Písma, epištolu Židům, že On je nejvyšší kněz našeho vyznání a On může být dotknut citěním našich slabostí. Tedy, modlete se: „Bože, dovol mi se Tě dotknout a potom mi odpověz, promluv skrze bratra Branhama, jak jsi to udělal skrze Tvého opravdového Syna. On je stejně tak adoptovaným dítětem, jako jsem já. A Ty jsi zaslíbil, že Ty to budeš v těchto posledních dnech dělat, a teď mi, Pane, dovol, abych uviděl něco skutečného.“ Vy se modlete. Ať Bůh nebes na základě mého srdce, vylitého k Chicagu, a kamkoliv půjdu, ať On potvrdí, že to má tak být.

Marek 9:23

134 Ten člověk, který se pozvedl na sedadle — je to vysoký muž, který tady sedí rovnou naproti mně, zvedl ruce — ne, ten vzadu, v bílé košili. Tady nejde o tebe, ty se modlíš za někoho jiného. Je to kazatel. Věříš, že ti mohu povědět, co s ním není v pořádku? On má problémy se srdcem. Jestli je to pravda, zamávej rukou. Věř teď za něho. Kdybyste jenom věřili... Musíte tomu věřit. Pokud tomu nebudete věřit, nebude to fungovat. Ten muž upřímně...

Židům 13:8

Tady, zde. Sedí tu žena, sedí přímo dole, tady na konci — druhá žena z druhé řady, rovnou tady. Ona marodí s tračníkem. Je to infekce v jejím tračníku. Ta malá žena tam na konci, s šedivými vlasy, postavte se, aby vás lidé mohli vidět. Ano, jste to vy. To je pravda. Je to infekce v tračníku, a ještě máte jiné problémy — komplikace. Jestli je to pravda, zvedněte ruku. Koho se teď ona dotkla? Ne mne; ona se dotkla Jeho. Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.

135 Je tu paní, která sedí rovnou tam vzadu. Ona má potíže, šumění v hlavě a nervové komplikace. Paní Pfeifferová, věřte z celého svého srdce. Postavte se. Já vás neznám, ale Ježíš Kristus uspokojuje vaši touhu. Nikdy jsem ji v mém životě neviděl. Je mi cizí. To skončí, nestarejte se. Vaše víra vás uzdravila.

136 Věříte? Nevidíte, že to je to, co On zaslíbil? Ten muž, který sedí tam vzadu, tamhle. Vidíte to světlo? On je na tom velice špatně. Má nádor v hrdle. On byl operován, doktor mu nedal moc velkou šanci. Věříte, že Bůh vás uzdraví? Přijímáte to? Pane Stonelake, věřte z celého vašeho srdce? Dobře. Postavte se. Ježíš Kristus vás uzdraví.

Marek 9:23

¹³⁷ „Jestli můžeš věřit...“ Ta paní, která tu leží na nosítkách. Samozřejmě, vy nemáte modlitební lístek. Nemáme tu takové věci. Jste ochrnutá. Věříte, že to je pravda? Věříte, že to, co jste slyšela dnes večer, že to je pravda? Pokud zůstanete tady ležet, zemřete, ale Ježíš Kristus může uzdravit ochrnuté. Věříte, že On to udělá? Jestli tomu věříte a přijímáte to, potom můžete ve jménu Ježíše Krista z těch nosítek povstat, být uzdravena a jít domů. Tady to máte, ona teď vstává. Podepřete ji trochu někdo, pomozte jí. Ona je ochrnutá. No, ona přichází o vlastních silách, vstává z nosítek, tohle všechno dělá ve jménu Ježíše Krista! Věříte z celých vašich srdcí? Potom vstaňte. Zde přichází ochrnutá žena, prochází se v obecenstvu... „Mluv, můj Pane...“

¹³⁸ Věříte celým svým srdcem? Tady je jiný muž, který byl ochrnutý — už mimo nosítka, přichází a chválí Boha. Věříte? Kde je další? Všechna nosítka jsou prázdná! Všechna... všichni stojí na nohách a chválí Boha.

„Když ohnivý uhel se dotknul proroka...“

Zde je ochrnutá žena, která kráčí po pódiu. Chvála Bohu! Vzdejme Mu slávu a chválu! Jiný muž, který vchází na pódium. Podívejte se na něj, jak jde po schodech! Vzdejte Bohu chválu. Zvedněte ruce a vzdejte Bohu chválu!

